

Tirsdag

28. Marts.

Dagen.

Nr. 74.

1837.

Redigeret af Th. Overskou. Udgivet og forlagt af A. C. Rostock.

Gorsendes, i Folge Kongelig allernaadigst Tilladelser, med Pakkeposterne i Danmark og Hertugdommerne.

Bulletin.

Hans Majestæt Kongen har, som i de senere Nætter, havt en 5 til 6 Timers vederqvægende Sovn og Allerhøjtsammens Krester tiltage.

Kongens Palais, den 28de Marts 1837.

C. Fenger.

EX-KOSMATO VII — 1.

København, den 28de Marts.

Den i Aftes af Kunstnerparret Hr. og Mad. Nielsen givne Aftenunderholdning fortjente og vandt i der Hele et meget levende Bisald; men vi anse den især for mærkelig ved at den gav Publicum Lejlighed til at beundre et sandt Mester værk af den altfor ofte forhudlede Kunst at declamere. Hr. Nielsen gav det næst glimrende Bidnessyrb om sit Declamationsgenie og om, at der er en virkelig „ottende Kunst“ som forherligter Digterens lyriske Værker, ved Fremsigelsen af Baggesens humoristiske og vittige, men meget lange Digt „Katten eller Kjærligheds Trumf,“ der, for at interessere, maa, ligesom en musikalisk Caprice, af den Udklarende opfattes klart og bestemt i dets hele Originalitet. Med en forbausende Sikkerhed havde han saaledes bemærget sig baade Indhold og Aland, at han ypperligt vedligeholdt den raste, livlige og naïve Grundtone og tilsige med megen Humor og Frthed gav enhver Fünhed, elbvert af de mansolige pudseerlige Træk en saadan Klarhed, at Digtet virkelig levendegjordes for Tilhørerne. Med Kraft, megen Sikkerhed og dyb Folelse fremsagde han senere Schillers „Der Taucher“ som Melodrama, til en af Hr. Hartmann ypperligt komponeret, højt charakteristisk og følelsesfuld Musik, som tilsige udmarker sig ved, at Componisten i den har beseiret den gamle Indvending mod Melodramaer: at Declamationen højt ulikaaligt er bundet til Musiken, ved saa nose at forene denne med Digterens Ord, at Declamatoren øste, for at frembringe hele Virkningen, maa følge den i Takt. Hensigten med at Hr. Hartmann har componeret Originalen: at Hr. Nielsen ved dens Fremsigelse i Tydskland ogsaa der ønsker at gjøre denne geniale Componist bekjent, vil sikkert blive opnaaet til dennes Hæder. Mad. Nielsen fremsagde med megen Abel, Begeistring og Folelse „Tempel og Museum“, et Digt af Hr. Herz, hvori han meget sindrigt og poetisk vækker Interessen for Thorvaldsens Museum, og med sin Komik Palludan-Müllers Digt „den ottende Kunst.“ I Forening fremsagde Kunstnerparret en lille, men meget pudseerlig og effectfuld Epilog: „God Nat!“ af Helberg. Af de øvrige Numere, som alle vandt meget Bisald, ville vi kun berøre Hr. Simonsens Violinsolo, der ved hans særliges skønne Tone og heldne Kjærlighed; men især ved et mesterligt Foredrag, hvori Unde og Folelse forenede sig med Klarhed og Bestemthed, vandt et en-

thusiastisk Bisald, og dHrr. Kochs og F. Funcks ypperligt indstuderede og fra begge Sider mesterskt udførte store Duo for Violin og Violincelle, en meget interessant Composition af Schubert og Kummer.

— Den Brandalarm, som i Aftes gjordes her i Byen, var foranledigt ved at et, en Skomager tilhørende, Hus i Lyngby, der for et Aar siden blev opbygt og nu skulle bortsælges ved Auction, afbrændte tilligemed Garmesterens, lige oversor Apotheket beliggende Sted, hvori Ilden sit sat.

— I Thomsons Avis har Hr. Palludan-Müller meddeelt „Nogle Bemærkninger om de hyppigst forekommende Indvendinger imod et Museum for Thorvaldsens Værker.“ Det hedder deri: „Det paatænkte Museum vilde være en unyttig Luxusgenstand, en overdreven Ere for en endnu levende Mand, vilde oversigne Landets Kræster og staae i aabenbar Modsigelse med den Skildring af Landets tilstand, der i de senere Aar er gjort fra alle Sider. Disse ere de vigtigste Indvendinger, man hører imod Planen.“ Efter at have bemærket, at Nyttre er et relativt Begreb, hvis Bestemmelse berører paa Menlingerne om det, der er vigtigt og værd at atraae, og at de Midler, uden hvilke høiere Dannelse ei kan udvifie sig, forhjene Maun af myltige, siger han: „Hvis da Cultur er af Virkighed ogsaa for det danske Folk, saa er det ikke lige gyldigt, om det eier de til dens Udvikling nødvendige Midler, og en Udgift til en Indretning, som vilde bringe Kunsten paa et høiere Trin og staae den en mere udstrakt Indflydelse blandt vores Landsmænd, kan ikke siges at være unyttige anvendt. — Dog er det ikke af denne Grund, i det Mindste ikke fornemlig af den, at man kan anse Museet for en Sag, til hvis Fremme det hele danske Folk med Fole kan opfordres, thi vores Folks, især Menigmands, Dannelse har hædt maatte betjene sig af Midler, der ikke kunne have ført det til nogen klar Forestilling om Kunsten, mindst Billedhuggerkunstens Virkighed; og at overtale Folk til Opoffrelser for en Sag, hvis Betydning de ikke indsee, vilde ikke være rigtigt. Men den nærværende Plan har en anden Side, hvorfra den danske Mand af høllensomheds Stand uden Lov vil erkende den for at være værdig til hans Deeltagelse og Understøttelse. — Thorvaldsen, der stedse er vedbleven at være danskt i Tænkmaade, Sæder og Kjærlighed til Fædrelandet, er nu i en Alder, hvor Ønsket om at vende tilbage til Danmark, daglig maa paatrenge sig ham med nye Kraft. Men han eier en stor Samling af Kunstværker ver ere Frugterne af hans virksomme Liv. Af disse har han allerede hjemsendt nogle, og det forstaaer sig at de maae følge ham herhen, hvor han opstaaer sin faste Bolig; men de ere tildeels af den Størrelse og Bestaffenhed, at de alene kunne opstilles i en dertil indrettet Bygning. — Var det nu virkelig, som man har paataaet, en overbreven Hæber, dersom det danske Folk gjorde

det muligt for den hersmtesse af sine Landsmænd at op holde sig længere i dets Midte, end blot paa et kort Besøg? men kun en Bygning hvor hans Værker kunne opstilles, vilde gjøre det muligt, ikke et Pakhus, hvor de til Nod have Plads. Derfor har man god Grund til at påstaae, at denne Leilighed ikke mere kommer tilbage. Et Monument efter hans Død kunne vi vel altid resse, men vilde denne Hæder for den Dode ikke ligne en Spot over, at vi intet gjorde for den Levende!

(Sluttes imorgen.)

— Fra Eideren strives, at en meget interessant Retssag fortiden ver bestjærtig den almindelige Opmærksomhed. Den franske Skibscapitain Villimer maaatte nemlig paa sin Reise med en Ladning Knaps fra Kiel til Caen overvinstre med sit Skib „Neptune“ ved Delve, og lod, for at conservere Ladningen, en Deel af Samme opstætte paa Pakhus. Paa denne Deel af Ladningen har Assenderen fra Kiel nu, imod en Caution af 1000 Rbd., ladet lægge Arrest, fordi Mottageren i Caen imidlertid har falleret. Man tvivler imidlertid meget om, at Assenderen hertil har kunnet være berettiget, og allermindst imod at stille en saa ringe Caution. (Seh. Ugebl.)

Kjøbenhavns Børs, den 28de Marts 1837.

Hamburg 2 M. — à vista 202.

Species 202.

Specier solgtes til 12 Rbd. 17 1/2 %.

Bank-Discount 4 Procent.

London 2 M. — à vista 1 Rbd. 1 1/2 %.

Norske Speciesebler pr. 100 Specier . . .

180 180 1 Rbd. Sedl.

Svenske Sedler pr. Rigsbaler Rigsgyld . . .

48 1/2 — Rbd. Tegn.

4 Procent kongl. Obligationer (uden Renter) .

89 1/2 90 Rbd. Sedl.

Dito over 2000 Rbd. Sit.

— — Rbd. Sedl.

Dito Dito

88 1/2 88 1/2 i Banco.

Nationalbankobl. (af Laanet 4de Febr. 1820)

102 1/2 103 Rbd. r. S.

Dito Dito

103 1/2 104 i Sedler.

4 Procent nysig. Rigsbokl. Renter pr. 6te Jan.

103 103 1/2 rede Salvo.

4 Procent næste Laan ved Hambro & Son af 1828

102 — rede Salvo.

4 Procent nye norske af 1834

102 — i Banco.

4 Procent Dito Dito af 1834

102 — i rede Salvo.

4 Procent nysig. norske Statsobligationer . . .

— — Rbd. Banco.

4 Procent svenske Hypothekskasse Obligationer . . .

92 92 1/2 i Banco.

3 Procent nye danske Obligationer

72 1/2 73 1/2 Sterl.

Aktiiske Compagnies Actier

— i Sedler.

Hamborgerposten antom i Morges Kl. 9t.

Hamborg, den 24de Mares.

Bexel-Courser af 21de og 24de Mares.

Paris	2 M.	189 1/2	189 1/2
—	1. S.	187 1/2	187 1/2
Bordeaux	2 M.	189 1/2	189 1/2
Petersborg, pr. R. A. —	—	9 1/2 S.	9 1/2 S.
London	—	13 M. 7 S.	13 M. 7 1/2 S.
—	1. S.	13 — 8 1/2 —	13 — 9 1/2 —
Amsterdam, Cassa,	2 M.	85. 80	85. 80
—	1. S.	85. 55	85. 55
Wien	6 U.	150 1/2	150 1/2
Kjøbenhavn, Rbdsl. 1. S.	202	202	202

Dansk-engelsk Laau, 3 pEt. i Ester. pr. Cassa 71 1/2, 71 1/2.
a 100 Ester. pr. Cassa 72, 72.

Danske 4 pEt. Obligationer — —

Postesterretninger.

Spanien.

* Fra alle Sider forsikres, at General Evans, som den 15de Marts skulde have bemægtiget sig Ventaen ved Hernani og derved frataar Carlisterne 4 Kanoner, er blevet aldeles staaret ved samme By, formodentlig Dagen efter. En Beretning fra Bayonne af 18de siger: „General Evans er aldeles

strandet ved sit Angreb paa Hernani, da Carlisterne havde faaet en Forstærking af 8 Batalloner under Infanten Don Sebastian, som havde vendt sig fra Sarsfield, hvem han hidtil havde staaret ligeoverfor. De tilbageslagne Christinere have i første Orden forladt alle de Stæller, som de havde indtaget fra den 10de. De ere om Aftenen vendte tilbage til St. Sebastian, hvor til 1500 af deres Saarede vare ankomne. Kun en Bataljon af den engelske Marine har holdt sig godt og drækket Tilbagetoget. — Engartero staar i Durango og Sarsfield i Los Verios.* Det franske Blad Messager siger, at den Bevægelse, hvorved Infanten Don Sebastian har afgjort Seiret over Evans, er tilstaaret efter de Manoeuvrer hvorved Napoleon i sit uddelige italienske Felttog knuste de enkelte østrigiske Armee-Corpser med sine Troopers hurtigt forenede svære Masser, medens det Corps, som blev knust, troede at det havde fun med en Hjende at gjøre der fordelede sin Styrke ligesom det skete af den Armee hvor til Corpset hørte. Paa en lignende Maade, endskjont i formindsket Maalestok, har Infanten opereret, og Sarsfield har, ligesom de østrigiske Generaler i Italien, ladet sig føre bag Lyset og lagt Haenderne i Skjødet, medens Evans blev knust. Det engelske Blad „Globe“ vil ikke føste Lid til Beretningerne om Nederlaget, men troer overimod, at deres Usandfærdighed viser sig tydelig af de Selvmodsigelser de indeholder. At Globe imidlertid kun af Mangel paa Eftertanke finder Selvmodsigelse, vil man see af Følgende: I Hovedberetningen staar, som anført, at de Flugtende vare i stor Orden dragne tilbage til St. Sebastian, hvorhen 1500 Saarede i Forveien vare ankomne. „Deri, seer man jo aabenbart at Beretningen er opspundet,“ siger Globe, „thi hvorledes skalde de Saarede komme hurtigere assed end de Friske?“ Falder det da aldeles ikke Globe ind, at hvis der kom Saarede tilbage, maatte de komme før de Friske, uden hvis Bedækning, som udtrykkeligt omtales, de jo vilde være faldne i Carlisternes Hænder. Endvidere finder Globe at Esterretningen maa være usand, fordi den ikke taler om at Carlisterne have erobret Kanoner; men den tænker ikke paa, at man ikke behøvede at tale om at Christinerne havde haft et stort Tab af Munition og Skyts, naar man fortalte, at de var aldeles slagne og paa illsom Flugt.

* En Beretning fra Madrid af 11te Marts siger, at Regjeringen har frataat General Alayx hans Commando og fort ham til Burgos hvor han skal stilles for en Krigsret. Denne Esterretning trænger til Bekræftelse, da det ikke er rimeligt, at man for en Brode, som man i saa lang Tid har ladet hengaae uændset, vilde heste ham i det Sieblik han i Spidsen af sin Division skulde rykke frem og medvirke til det afgjørende Slag, med mindre der er opdaget, at han ponser paa Forræderie, eller den ny Krigsminister holder det for raadelig, ved Alayx's Aftaffelse, at give Armeen en alvorlig Advarsel.

* Cabrera skal med 6000 Mand være i Anmarsch mod Saragossa, medens Forcadel holder Valencias Opmærksomhed spændt, og Cuevillas gennemstreifer Toledo. Man frygter at den nylig udnevnte Gouverneur i Barcellona, Baron de Meer, der, under Bedækning af kun 50 Krydsrører, over Valencia er afgaet til Catalonia, er falden i Carlisternes Hænder.

Paris, den 20de Marts.

* Paa nogle Dage er et Nygte, som aldeles før har gaaet, kommet i Omlob. Det synes at være blevet vakt ved den almindelige Overbevisning om, at Tingenes tilstand ikke kan vedblive at være som den er. Man siger nemlig, at Kongen endelig har indseet, at det nærværende Regjeringssystems stærkelses Upopularitet gør en Forandrings nødvendig, hvilken kun kan bestaae i en Bevægelse til venstre Side. Da han imidlertid ikke selv er tilbørlig til en saadan Concession, vil han austræde. Hertugen af Orleans skulde, som en følge heraf, overtage